

El viatge contra direcció de Joan Calabuig

De totes les experiències que Joan Calabuig ha viscut en política, la que recorda amb més emoció és el Festival Mundial de la IUSY –la Unió de Joventuts Socialistes Internacionals– celebrat a València l'any 1987. Calabuig presidia l'organització, que commemorava el 80è aniversari i va reunir-hi més de 5.000 joves d'arreu del planeta, a més de comptar amb Willy Brandt, que era al capdavant de la Internacional Socialista, com a convidat estrella.

El president espanyol, Felipe González, va assistir-hi a la clausura, i Ricard Pérez Casado, alcalde de la ciutat, va aprofitar l'ocasió per a inaugurar –acompanyat de Brandt– la plaça d'Olof Palme, que havia mort assassinat un any abans al centre d'Estocolm. Calabuig sempre ha reivindicat la figura de Palme, a qui no sols se sent lligat ideològicament: tots dos procedeixen de famílies benestants, fins al punt que l'avi matern de *Cala*, Baltasar Rull, va ser alcalde franquista de València entre el 1951 i el 1955.

Ara el nét mira de posar fi a un altre règim, el de Rita Barberà. Però abans prova d'esdevenir el candidat del seu partit, el primer que repetiria al número u de la llista des que Pérez Casado va encadenar dues eleccions, les del 1983 i el 1987.

Així com Ximo Puig, el secretari general del PSPV-PSOE, assegura que es troba en fase de “pregovern” i organitza tot d'actes de perfil presidencialista, Calabuig ha iniciat la seua cursa particular cap a l'alcaldia amb una pelegrinació per diverses entitats de la societat civil. L'objectiu principal –com en el cas de Puig– és arribar al procés de primàries amb una aura potentíssima de candidat *in pectore*. Tan potent que faça desistir els possibles competidors, que n'hi ha.

Dilluns de la setmana passada, Calabuig va fer la primera parada del seu *tour* particular. Destinació: Lo Rat Penat, l'entitat valencianista que poc després de la mort del general Franco va virar cap a posicions obertament anticatalanistes. De fet, l'actual president de Lo Rat Penat és Enrique Esteve, una persona situada dins l'òrbita del PP, per bé que, segons

Joan Calabuig, cap de llista socialista a l'alcaldia de València l'any 2011, vol repetir candidatura.

Entestat a presentar-se davant els electors del PP com “una persona d'ordre”, el portaveu socialista a l'Ajuntament de València i probable candidat als comicis municipals del 2015, Joan Calabuig, desconcerta la militància amb actituds que contradiuen el discurs del PSPV en temes clau.

ha esbrinat aquest setmanari, la invitació va formular-la Fernando Millán, un ex-militant socialista d'aquest col·lectiu.

Els assistents a l'acte de Calabuig, que omplien poc més de la meitat de l'audi-

tori, van efectuar-li preguntes incòmodes sense esquivar, és clar, la polèmica lingüística, que a Lo Rat Penat encara cueja. El portaveu socialista al consistori va abocar tota la responsabilitat en la

matèria sobre Generalitat Valenciana. Dit d'una altra manera, va fer el suec, i no a l'estil de Palme, precisament. La setmana anterior, dins d'uns actes sobre la transició a la democràcia, Calabuig ja havia participat en un fòrum semblant: la Reial Acadèmia de Cultura Valenciana, *institució normativa* dels secessionistes.

Desorientació. No és la primera vegada que Calabuig demostra desorientació o que desorienta els seus. En ser proclamat candidat socialista als comicis del 2011, va deixar anar que al barri del Cabanyal "res" no es podia "descartar", incloent-hi la prolongació de l'avinguda de Blasco Ibáñez. Igualment, es va mostrar concessiu amb la política de grans esdeveniments patrocinada per Rita Barberà, fins al punt que va garantir la continuïtat del gran premi anual de Fórmula 1, que la crisi econòmica ha obligat a suprimir.

Aquells dos posicionaments van sorprendre tothom però buscaven –com la visita a Lo Rat Penat d'ara– endolcir la seua imatge davant l'electorat conservador. Unes picades d'ull que no pretenen arribar a l'orgasme de rebre el seu vot, sinó que es conformaria que es quedaren a casa convençuts que una alternança a l'ajuntament no seria cap drama.

Calabuig, per tant, pretén ser percebut com una "persona d'ordre", motiu pel qual s'ha allunyat de posicions extremes –que reserva a Compromís i EUPV– i no té inconvenient a defugir qüestions sensibles com ara la unitat de la llengua, tot i tenir-la clara. Paral·lelament, es vanta de la seua bona relació amb la portaveu estatal d'UPyD, Rosa Díez, a qui coneix bé de la seua etapa al Parlament europeu: del 2004 al 2007 van coincidir a Estrasburg en representació del PSOE. La probable candidatura de Toni Cantó al cap i casal aixeca expectatives respecte al resultat –molt positiu– que podria obtenir, i Calabuig, amatent, vol aplanar el camí d'una possible entesa.

Les esvarades de qui també ocupa la secretaria general del PSPV-PSOE a la ciutat –abans d'ell només Rafael Rubio, en la legislatura 2003-2007, va ostentar alhora els càrrecs de portaveu municipal i de secretari local– no se circumscriuen a l'àmbit públic. En els actes interns, la seua capacitat de sorpresa també s'ha fet evident. Sobretot el 17 de juny d'enguany, quan va afirmar, en un col·loqui amb el militant crític José Reig Cruaïes,

que "en el partit hi ha gent que se'n va de putès", la manera com va justificar l'ordenança sobre prostitució que impulsen els socialistes. El comentari va resultar tan inapropiat que alguns militants van optar per abandonar la sala.

La iniciativa de regular la prostitució al carrer va sorgir de Calabuig, després que l'estiu del 2011 es reunira amb veïns de Ciutat Vella –més concretament, del barri de Velluters– i elevara la proposta al consistori. L'ordenança, que fou aprovada amb el vot favorable de socialistes i populars i el vot en contra de Compromís i Esquerra Unida, imposa sancions per als clients i a qui en faça publicitat.

"Està tan obsedit a ser el candidat que s'ha oblidat de guanyar les eleccions, ha renunciat a fer-ho", comenta un destacat militant de l'agrupació de València. "És un home de partit de tota la vida, com Joan Ribó [portaveu municipal de Compromís], i tot açò de les primàries més aviat els provoca rebuig", afegeix.

"Calabuig ha estat director general en temps de Lerma, diputat autonòmic, estatal i a Estrasburg, però és un polític fluix. No és gaire treballador ni suporta la pressió, durant la campanya electoral municipal del 2011 fins i tot havíem d'animar-lo, semblava que desconeixia que en aquests casos has de trepitjar el carrer les 24 hores dels 15 dies", explica aquesta font. "Abans de les eleccions, visitava un districte al mes, però ara, ni això; únicament hi ha un plenari al mes i està adscrit a dues comissions, però hi va molt poc. En canvi, és un bon orador, fa bons discursos".

Un dels pocs moments en què ho ha pogut demostrar és el debat sobre l'estat de la ciutat, que Barberà ha introduït a la legislatura en curs a proposta socialista i que va celebrar-se la setmana passada: l'alcalde, com ja havia fet l'any anterior, el presideix però no hi intervé, perquè cedeix el protagonisme al vice-alcalde, Alfonso Grau, i en aquesta ocasió fins i tot va absentar-se del saló de plens quan van intervenir-hi Calabuig i Ribó.

Transcendència o no del debat a banda, els altres èxits que els socialistes de València s'apunten són l'auditoria als col·legis del País Valencià que la consellera María José Català s'ha compromès a dur a terme després que s'esfondrara el sostre de l'escola pública Lluís Vives. La petició va eixir del grup municipal socialista, que també se sent l'artífex de

la *pax* que regna entre Salvem el Cabanyal i el col·lectiu Sí Volem, que defensa l'ampliació de Blasco Ibáñez. Siga per la mediació socialista o per la crisi econòmica, que ha apaivagat els ànims dels constructors, l'aire d'entesa que es respira era impensable no fa gaire.

Els socialistes presumeixen de liderar el discurs sobre l'ocupació i d'haver extret la dada concreta de l'EPA sobre la taxa de desocupats de la ciutat, així com d'haver evitat la privatització d'una part de Fira València, tal com propugnava el PP. Per contra, mesos enrere van apostar per l'ampliació del Palau de Congressos que preconitzava Barberà i que no agradava a Compromís ni a Esquerra Unida. El raonament del PSPV: que es tracta d'un recinte rendible que, cas d'ampliar-se, encara podria generar més ingressos.

Problemes de sintonia. "Un lermista nacionalista i un d'espanyolista, són dos lermistes; un lermista d'esquerres i un lermista de dretes, són dos lermistes; un lermista empipat i un altre de content, són dos lermistes", assevera algú que no ho és gens, de lermista. És la peculiar manera com explica que Puig acceptarà la candidatura de Calabuig, tot i que les enquestes indiquen un empat tècnic entre Compromís i el PSPV i que el líder local ha qüestionat internament la defensa del federalisme del secretari general.

"Fins ara no ha tingut oposició interna", apunta aquesta font sobre la tranquil·litat de què ha gaudit Joan Calabuig des que el juny del 2012 va derrotar Ricardo Campos en el congrés de la ciutat de València. "Mentrestant, ell no pensa en cap altra cosa que no siga liderar la candidatura, com va quedar clar en la conferència de premsa de balanç dels dos primers anys de legislatura... No va vessar-hi cap més idea!" Calabuig espera que, com en el cas de Puig, la direcció federal socialista els permeta avançar les primàries, que se celebrarien al gener o al febrer. No sembla factible, però, que Calabuig pugui aconseguir-ho.

Siguen quan siguen les primàries, hi haurà un candidat alternatiu: el regidor Pedro Miguel Sánchez, la diputada a les Corts experta en economia Cristina Moreno i el líder veïnal Antonio Pla, del barri de Patraix, es disputen ser el cap de cartell alternatiu.

Víctor Maceda